na příklad: vodní přehrady, hráze, splavy, vodní zdviže. Takovým zařízením není turbina nepatrného rozsahu (asi o deseti koňských silách) sloužící k pohánění mlýna, o jakou šlo v souzeném případě. Nesprávným podřaděním skutku obžalovaného skutkové podstatě přečinu podle § 337 tr. z. místo skutkové podstatě přestupku podle § 335 tr. z. zatížil nalézací soud rozsudek důvodem zmatečnosti podle § 281, čís. 10 tr. ř., k němuž bylo nutno přihlížeti z moci úřední. Byl proto rozsudek podle § 290 tr. ř. zrušen a uznáno, jak se stalo.

## Čís. 6386.

**S hlediska § 8, odst. 3 zákona o ochraně cti nerozhoduje, jak projev pojímá určitý čtenář, nýbrž jak jej pojímá průměrný čtenář při rozumném výkladu jeho obsahu.**

**Pouhé upozornění pořadatelstva, že má veřejnost zájem na tom, aby jí bylo sděleno, jaký čistý výtěžek byl nebo bude odevzdán na sociální účel z jeho dobročinného podniku, na němž měla veřejnost zájem, není způsobilé vydati pořadatele v opovržení nebo ho snížiti v obecném mínění.**

**Netvoří-li obsah článku, uveřejněného v periodickém tiskopise, podstatu zločinu nebo přečinu, uvedeného v § 1 zák. čís. 124/1924 Sb. z. a n., nelze odpovědného redaktora vůbec stíhati pro přestupek podle § 4 téhož zákona.**

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1939, Zm II 210/39.)

Srovn. rozh. čís. 6227, 6076, 6049.

Předmětem soukromé žaloby byl článek, uveřejněný v časopisu N. v rubrice L., který zněl takto: »Zapomnělo se? Na Silvestra pořádalo jedno sdružení večírek ve prospěch uprchlíků, který byl hojně navštíven, dosud však nebylo veřejnosti sděleno, kolik bylo nebo bude odevzdáno v jejich prospěch. Doporučujeme pořadatelstvu, aby tak učinilo.«

N a l é z a c í s o u d zprostil obžalovaného podle § 259, čís. 2 tr. ř. obžaloby pro přečin podle § 1, 2, 3 zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n. a přestupek podle § 4 zák. č. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky č. 145/1933 Sb. z. a n., které podle tvrzení soukromé žaloby spáchal uveřejněním tohoho článku.

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zamítl zmateční stížnost soukromého žalobce do zprošťujícího rozsudku nalézacího soudu.

Z d ů v o d ů:

Posuzuje smysl a obsah pachatelova projevu, je soud povinen se říditi toliko pravidly § 8, odst. 3 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. Při tom nerozhoduje, jak projev ten pojímá u r č i t ý čtenář, nýbrž jak jej pojímá

průměrný čtenář při rozumném výkladu jeho obsahu. Soukromý žalobce se snaží dáti obsahu stíhaného projevu ten smysl, že se v něm vytýká soukromému žalobci nepoctivost, že totiž čistý výtěžek večírku, pořádaného ve prospěch uprchlíků, neodvedl určenému účelu. Tento smysl však článek v celé své vnitřní souvislosti nemá. Obsah článku nemůže býti průměrným čtenářem pojímán tak, že se v něm vytýká pořadatelstvu (tedy i soukromému žalobci), že neodvedlo výtěžek večírku, neboť se v něm klade důraz na to, že veřejnosti nebylo dosud sděleno, kolik bylo nebo bude odevzdáno vytčenému účelu, a doporučuje se pořadatelstvu, aby tak učinilo, t. j. aby veřejnosti sdělilo, kolik bylo nebo bude odevzdáno. Právě z toho, že se v projevu uvádí, že by mělo býti veřejnosti sděleno, kolik bylo odevzdáno, je patrno, že šlo jen o upozornění, že má veřejnost zájem na tom, aby se dověděla, jaký byl čistý výtěžek podniku, pořádaného k účelu tak naléhavě sociálnímu.

Vychází-li se z tohoto výkladu projevu, nejsou odůvodněny výtky s hlediska důvodu zmatečnosti podle § 281, č. 5 tr. ř. Za tohoto stavu věci je totiž nerozhodno, jak článek působil na jednotlivé čtenáře z L., a že nalézací soud nevysvětlil, proč se přidržel výpovědi svědků z H., neboť při výkladu obsahu projevu nebylo třeba podle toho, co uvedeno, vůbec přihlížeti k výpovědi svědků o tom, jaký subjektivní dojem měli po přečtení článku. Mohl proto nalézací soud ponechati zcela stranou i výpověď svědka Dr. H. o tom, že redaktor časopisu dostal článek již krátce po Novém roce. Nemá tu konečně významu ani, že nalézací soud nepřihlédl k tomu, že soukromý žalobce odvedl výtěžek večírku již před uveřejněním projevu.

Vzhledem k tomu, co bylo předesláno, není odůvodněna zmateční stížnost ani pokud se domáhá, uplatňujíc důvod zmatečnosti podle § 281, č. 9, písm. a) tr. ř., aby byl obžalovaný uznán vinným přečinem podle § 2 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., nebo přestupkem zanedbání povinné péče podle § 4 zák. č. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky č. 145/1933 Sb. z. a n. Pouhé upozornění pořadatelstva, že má veřejnost zájem na tom, aby jí bylo sděleno, jaký čistý výtěžek byl nebo bude odevzdán na sociální účel ze zmíněného podniku, na němž měla veřejnost zájem, není způsobilé vydati soukromého žalobce v opovržení ani ho snížiti v obecném mínění. Při tom nepadá vůbec na váhu, že měl obžalovaný dosti času, aby se před uveřejněním projevu přesvědčil, zda byl výtěžek skutečně odevzdán svému účelu. Není tedy splněna skutková podstata přečinu pomluvy již po stránce objektivní.

Za přestupek podle § 4 zák. č. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky č. 145/1933 Sb. z. a n. odpovídá redaktor jen tehdy, tvoří-li obsah periodického tiskopisu skutkovou podstatu zločinu nebo přečinu, uvedeného v § 1 tohoto zákona. Není-li splněna tato základní podmínka, nemůže býti redaktor vůbec stíhán pro uvedený přestupek a není proto třeba se zabývati dalšími vývody zmateční stížnosti v tomto směru.